

فهرووده‌یه ک سه‌باره‌ت به ئه و که‌سه‌ی هله له نویزکردنیدا هه‌بوو له گیرانه‌وه‌ی ریفاعه - ره‌زای خوای لیبیت

له ریفاعه کوری رافیعی زوره قیه‌وه - ره‌زای خوای لیبیت - که له هاوه‌لانی پیغه‌مبیر - صلی الله عليه وسلم - ببوو، ده‌لیت: پیاویک هات و پیغه‌مبیری خودا - صلی الله عليه وسلم - له مزگه‌وتدا دانیشتیوو، (پیاووه‌که) له نزیکیه‌وه نویزی کرد، پاشان چوو بو لای پیغه‌مبیری خودا - صلی الله عليه وسلم - سه‌لامی لیکرد، پیغه‌مبیری خودا - صلی الله عليه وسلم - فه‌رموموی: «نویزه‌که‌ت دووباره بکه‌ره‌وه، چونکه نویزت نه‌کرد»، ئه‌ویش گه‌رایه‌وه نویزی کرد نزیک هاوشیوه‌ی نویزکردنی پیش‌سووی، پاشان چوو بو لای پیغه‌مبیری خودا - صلی الله عليه وسلم - پیی فه‌رمومو: «نویزه‌که‌ت دووباره بکه‌ره‌وه، چون نویزت نه‌کرد»، (پیاووه‌که) ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبیری خودا، فیرم بکه چون نویز بکه‌م، فه‌رموموی: «ئه‌گه‌ر برووت له قibile کرد، ته‌کبیر بکه (بلن: الله أكبر)، پاشان سوره‌تی - الفاتحة - بخونه، پاشان ئه‌وه‌ی ده‌ته‌ویت بیخونه (له قورئان) ئه‌گه‌ر چوویت بو رکوع بردن، با ناوله‌په کانت له‌سر ئه‌ژنونکانت بیت، پیش‌تت بریک دریز بکه‌ره‌وه وبو ماوه‌یه‌کی باش له بکه‌ره‌وه بمهینه‌ره‌وه، ئه‌گه‌ر سه‌رت به‌رزکرده‌وه (له بکه‌ره‌وه بمهینه‌ره‌وه) پیش‌تت بریک بکه‌ره‌وه (له کاتی وہ‌ستاندا) هه‌تاوه‌کو ئیسکه‌کان ده‌گه‌ر پنه‌وه وبو سه‌ر جومگه‌کانیان، وئه‌گه‌ر سوچده‌ت برد؛ ئه‌وا بو ماوه‌یه‌کی بکه‌ره‌وه بمهینه‌ره‌وه، وئه‌گه‌ر سه‌رت به‌رزکرده‌وه له هه‌مو سه‌رت به‌رزکرده‌وه (له سوچده‌وه بردن)، له‌سر برانی - قاچی - چه‌پت دابنیشه، پاشان ئه‌مانه ئه‌نجامبده له هه‌مو رکوع بردن و سوچده‌وه بردنیکدا». وله گیرانه‌وه‌یه‌کدا: «نویزی یه‌کیکتان کامل نایبیت هه‌تاوه‌کو به جوانی وریکی ده‌ستنویز ده‌گریت به‌و شیوه‌یه‌ی خوای گه‌وره فه‌رمانی پیکردووه، ده‌موچاوی وده‌سته کانی هه‌تاوه‌کو ئانیشکه کانی ده‌شووات - ئانیشکه کانیش ده‌شووات - وسمری مه‌سح ده‌کات - به ده‌ستی ته‌بر ئاوی پیدا ده‌هیتیت - (گوییه‌کانیش ده‌گریت‌وه) و (پییه‌کانی) ده‌شووات هه‌تاوه‌کو قوله‌پیکانیشی ده‌شووات -، پاشان ته‌کبیر ده‌کات (ده‌لیت: الله أكبر) وحه‌مد وسیای خوای گه‌وره ده‌کات، پاشان قورئان ده‌خویتیت به‌و شیوه‌یه‌ی روخسنه‌تی پیندراوه و به لایه‌وه ئاسانه، پاشان ته‌کبیر ده‌کات و سوچده ده‌بات وررووی - یان فه‌رموموی: نیوچه‌وانی له‌سر زه‌وه جیگیر ده‌کات - هه‌تاوه‌کو جومگه‌کانی جیگیر ده‌بن وهیور ده‌بن - له شویتی خویان -، پاشان ته‌کبیر ده‌کات به بریکی داده‌نیشیت له‌سر سمتی و پیش‌تت بریک‌ده‌کات‌وه‌وه، بهم شیوه‌یه نویزکردنی وه‌سفکرد به ئه‌نجامداني چوار برکات، پاشان فه‌رموموی: «نویزکردنی یه‌کیکتان کامل و ته‌واو نایبیت هه‌تاوه‌کو ئه‌مانه ئه‌نجامده‌داد». وله گیرانه‌وه‌یه‌کدا: «ده‌ستنویز بگره به‌و شیوه‌یه‌ی خوای گه‌وره فه‌رمانی پیت کردووه، پاشان شایه‌تمان بھینه - هه‌ردو شاهیدی دانه‌که -، پاشان قامه‌ت بکه - بو نویزکردن -، پاشان ته‌کبیر بکه، ئه‌گه‌ر قورئانت ».«-له‌بر ببو، بیخونه، ئه‌گه‌ر نا الحمد لله والله أكبر ولا إله إلا الله - بلن

[حه‌سنه] [ئینبنداد گیرانه‌وه‌یه‌وه]

ئه‌م فه‌رموده‌یه ناسراوه به فه‌رموده‌یه ناسراوه به ئه و که‌سه‌ی هله له نویزکردنیدا هه‌بووه (حدیث المنسیع صلاته)، وزور له یراشه‌کارانی فه‌رموده پیش‌تت پیده‌به‌شنن بو وه‌سفکردنی پایه و واجب و مه‌رجه کانی نویزکردن، پیغه‌مبیر - صلی الله علیه وسلم - لم فه‌رموده‌یه‌دا زور به جوانی و ته وکرده‌وه کانی نیو نویزکردنی بروونکرده‌وه و فیتری کرد، که واجبه بیووت‌رین وئه‌نجامدربن وئه‌وه‌یه‌ی له‌م فه‌رموده‌یه‌دا باسنه‌کراوه له کرده‌وه کان واجب نییه. پوخته‌ی ئه‌م فه‌رموده‌یه کاتیک پیغه‌مبیر - صلی الله علیه وسلم - هاته نیو مزگه‌وتنه‌وه پاشان پیاویک له هاوه‌لان به ناوی (خه‌لادی کوری رافیع) هاته نیو مزگه‌وتنه‌وه و نویزیکی کورتی کرد که ناکاملی تیدابووه له و ته وکرده‌وه کاندا، و کاتیک ته‌واو ببو؛ هات بو لای پیغه‌مبیر - صلی الله علیه وسلم - و سه‌لامی لیکرد وئه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه و پیی فه‌رمومو: بگه‌ریوه نویزه‌که‌ت دووباره بکه‌ره‌وه، چونکه تو نویزت نه‌کرد، وئه‌ویش دیسانه‌وه چوو و جاریکی تر نویزی کرد به‌هه‌مان شیوه‌ی نویزی یه‌که‌م، وسی جار ئه‌مه بروویدا، وله کوتا جاردا پیاووه‌که ووتی: سویند به ئه و خودایه‌ی که به هه‌ق تؤی ناردووه له‌مه

باشت نازانم؛ بؤیه فیرم بکه، وکاتیک حمزی لیبیو وئاماده بیو فیربوونی زانستی شەرعى بیت، ئەگەری ئەوه نەما کە لهوھيە لهېبرى چوو بیت، وپاشان پىغەمبەر پىنى فەرمۇو (کە ئەم مانایە دەگەيەنیت)؛ ئەگەر ھەستايت بۇ ئەنجامداني نويژ ئەوا تەكىرى ئىحرام بکه (بلى: اللە أكىر)، وپاشان ئەوهندە بۆت دەگۈنچىت قورئان بخوتىنە كە كەمترىنیان خوتىدىنى سورەتى -الفاتحة- يە كە واجبە بخوتىدرىت وله پاشان سورەتى -الفاتحة- هەرچى ئايەتىك يان سورەتىك بخوتىنىت له قورئان بە پىنى ئەوهندە دەگۈنچىت دروستە، وپاشان بېرۋە بەرە و برکوع بىردىن ھەتاوهە دەلنىا وھېور دەبىت لە برکوع بىردىدا، وپاشان ھەستەرەوە لە برکوع بىردىن ھەتاوهە كوبەرلىكى دەھەستىت وھېور دەلنىا دەبىت لە وەستاندا، وپاشان بەرە و سوجىدە بىردىن بېرۋە ھەتاوهە كوبەرلىكى دەلنىا وھېور دەبىت لە سوجىدەدا وپاشان سەرت بەرز بەرە و دابىشە بە لەسەرخۆبى دەلنىايىھە، وھەمۇو ئەم وته وكردەوانە بلىٰ وئەنجامىان بده لە ھەمۇو برکاتەكانى نويژدا جگە لە تەكىرىھى ئىحرام* كە تەنها يەك جار دەھوتىت لە رکاتى يەكمەن لە كاتى دەستپىكىردىنى بە نويژكىردىن وله برکاتەكانى تر جارىكى تر نايلىت چونكە كاتىك ھەلدەستىتەوە دەلىت (الله أكىر) وپىویست ناكات جارىكى تر تەكىرىھى ئىحرام بلىتەوە، لە گىرانەوە كانى تردا باسى ھەندىك لە مەرجەكانى نويژكىردىن كراوهە وەكوبۇ ورۇكىردىن لە ئاراستەي قىبلە (ودەستنويژگەن). * (تەكىرىھى ئىحرام: واتا ووتتى -الله أكىر- كە لە پىش چۈونە ناو نويژ دەھوتىت)

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10901>

